

Egyetemi doktori (PhD) értekezés tézisei

A magyar szabadalmi jog fejlődése a Szabadalmi Bíróság ítélkezési gyakorlatának tükrében

Dr. Papp László

Témavezető: Dr. Balogh Judit PhD, egyetemi docens

DEBRECENI EGYETEM

Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Debrecen, 2014

1. A DOKTORI ÉRTEKEZÉS ELŐZMÉNYEI ÉS CÉLKITŰZÉSEI

Témaválasztásom indoka a mára már teljes mértékben elfogadott megállapítás, amely szerint a szellemi alkotások védelme a társadalom és a jog olyan központi problémája, melyre statikus válasz, megoldás nehezen adható. Az ember alkotó, szellemi tevékenységének a védelme a civilizációs fejlődéssel egyidős, s egyúttal szorosan összefügg a technikai fejlődéssel. A tudomány és technika rohamos fejlődése ugyanis újabb kihívások elé állította és állítja a jogalkotót és jogalkalmazót egyaránt, melynek folytán a jogtudomány egy percre sem lélegezhet fel a megoldandó problémák terhe alatt. Disszertációmban a szellemi alkotások területén belül a szabadalmi jogra fókuszáltam és történeti megközelítést alkalmazva mutattam be a hazai modern szabadalmi jog kialakulását és főbb eredményeit.

A szellemi tevékenységének a védelme történetileg háromféle módon jelentkezett. Kezdetben a védekezés egyedüli módja a titokban tartás volt, amelyet a 14-16. századtól kezdve egyedi privilégium adományozások követtek. Ezek még nem minősültek modern értelemben vett iparjogvédelemnek. A harmadik periódus, azaz a modern oltalmi rendszer az államok erre irányuló tudatos törvényhozási aktusaitól számítható, amelyekben már nem uralkodói kegy a szabadalom, hanem olyan jog, amely törvényi feltételek fennállása esetén bárki számára biztosítható. Az értekezés e harmadik periódusra koncentrált, azonban a disszertáció logikus felépítését szem előtt tartva az első két periódus sem hagyható figyelmen kívül. Ezt igazolja az a tény is, hogy a legtöbb európai államban a modern szabadalmi jogalkotás kezdetben a privilégiumadományozás korlátozásaként jelentkezett.

Ebből adódóan a korszak időbeli lehatárolása alapvetően a polgári korokra vonatkozik. Tekintettel arra, hogy munkában a modern szabadalmi rendszerre koncentráltam, így a konkrét téma háttéréül a találmányi szabadalmakról szóló 1895:XXXVII. tc. állt. A kutatás célkitűzése egy olyan átfogó, és hiánypótló munka elkészítése volt, amely a magyar szabadalmi jog fejlődését mutatja be a klasszikus polgári kor végéig, azaz 1949-ig. Ebből adódóan nem a jogszabály leíró jellegű bemutatására törekedtem, - mely a disszertáció felépítéséből is látszik - hanem a valódi jogfejlődés feltárására, azaz azoknak a jelenségeknek a bemutatására, amelyek akár a jogtudomány, akár a bírói gyakorlat alapján hozzájárultak szabadalmi jogunk fejlődéséhez.

A témamegjelölésben kifejtett célkitűzés, tehát kettős. *Egyrészt* az ítélkezési gyakorlat jogfejlődésre gyakorolt hatásának a kimutatása, *másrészt* a külföldi, s elsősorban a Párizsi Uniók Egyezmény rendelkezéseinek hazai érvényesülésének ismertetése.

Mindezekre tekintettel a disszertációban az alábbi kérdésekre kerestem választ:

1. *Melyek az első szabadalmi törvény keletkezéstörténeti előzményei?*
2. *Mi indokolta a korabeli felfogás alapján a szabadalmi hatóságok különbírószághénti megszervezését?*
3. *Miért nem értelmezhető szabadalmi törvényünk eredeti szervezeti megoldása valódi különbírószághént, és mely tendenciák azok, amelyek mindezt befolyásolták a két világháború között?*
4. *A szabadalmazhatóság anyagi előfeltételeit illetően hogyan értékelhető a hazai ítélkezési gyakorlat, és az hogyan tudott alkalmazkodni a technikai fejlődés által indukált problémákhoz?*
5. *Hogyan értékelhető a szabadalmi eljárás az 1911:I. tc. rendelkezéseinek tükrében? Melyek azok az eljárási kérdések, amelyek az 1911:I. tc szabályaitól való eltérést jelentették, és mindez hogyan nyilvánult meg a bírói gyakorlatban?*

A felvetett kérdésekből látható, hogy a disszertáció nemzetközi kontextusban elhelyezve anyagi jogi, eljárásjogi, és szervezeti problémák jogtörténeti elemzésére vállalkozik.

2. A DOKTORI ÉRTEKEZÉS SZERKEZETE

Az ismertetett témamegjelölésben belül az értekezés azt a folyamatot mutatja be, amelynek során egy uralkodói kegyből, objektív alapokon nyugvó alanyi joggá fejlődött a szabadalmi oltalom. A disszertáció elsősorban a hazai jogfejlődés ismertetésére irányul, azonban nem hagyható figyelmen kívül a külföldi szabályozás sem. Ennek oka *egyrészt* a 19-20. századra jellemző erős osztrák-német jogalkotási befolyás, *másrészt* az a tény, hogy a 19. század második harmadára a szabadalmi jog nemzetközivé vált.

Az értekezés logikai szerkezetét tekintve négy fő egységre oszlik. A bevezetést követően – amelyben a dolgozat célkitűzéseit, a felhasznált forrásokat és a kutatás módszertanát ismertetem – az **első logikai egység** (1. és 2. fejezetek) a szellemi alkotások oltalmának kialakulásával foglalkozik. Ezekben a fejezetekben három szálon vezetem végig a szellemi alkotásokra vonatkozó szabályozást a kezdetektől a 19. század végéig. Egyrészt bemutatom a

velencei dekrétum hatását az európai államok jogfejlődésére, melynek következtében a középkori Franciaországban és Angliában azonos elgondolás mellett jelent meg a „szabadalmi privilégiumok” adományozása. Ezt követően az említett államok eltorzult privilégiumadományozási gyakorlatának következtében, azok korlátozásaként jelentkezett a modern szabadalmi szabályozásra irányuló igény. A történelmi sajátosságok miatt csak részben hasonló fejlődési utat járt be a német és az amerikai jogfejlődés, azonban a közös eredőknek köszönhetően a 19. századra ezen államok szabadalmi törvényei anyagi jog tekintetben nagy hasonlóságot mutattak. Tekintettel arra, hogy az említett országok Európa, illetve a világ számára is szabályozási mintául szolgáltak, jogfejlődésük nagyban meghatározta az őt követő államok – így Magyarország – szabadalompolitikáját is. *Másrészt* az első logikai fejezetben a hazai jogfejlődést mutatom be az első szabadalmi törvény megszületéséig, kitérve arra, hogy melyek azok a sajátosságok, amelyek a Nyugat-európai fejlődéstől némileg eltértek. Harmadrészt az első logikai egység utolsó elemeként a szabadalmi jog nemzetközivé válást mutatom be, amely elsőként a Párizsi Unió Egyezményben (PUE) öltött testet. Ebből adódóan a 19. század végétől kezdve a szabadalmi jogfejlődés nemcsak nemzetállami szinten, hanem nemzetközi szinten haladt tovább, melyből adódóan a részes államok jogalkotásának és jogalkalmazásának a PUE minimumkövetelményeinek is meg kellett felelnie.

Az értekezés **második logikai egysége** (3. fejezet) az első szabadalmi törvényünk szervezeti megoldását elemzi. A szakirodalom általánosan elfogadott álláspontja szerint az 1895:XXXVII. tc-vel létrehozott Szabadalmi Hivatal és Szabadalmi Tanács a dualizmus időszakának különbírószághai közzé tartozott. A törvény eredeti szövegén keresztül megvizsgálva a szervezet hatáskörét, és alkalmazottainak jogállását, szembeűnő, hogy a modern polgári államok bírósági szervezetére jellemző alaptételek csak részben teljesűtek. A tárgyalt korszak 1895-1920 közötti periódusa ebből adódóan a különbírószághai jelleg biztosításával jellemezhető. Az értekezés ezen fejezete nemcsak a különbírószághai jelleg elnyerésének folyamatát mutatja be, hanem a magyar szervezeti megoldást nemzetközi kontextusban, és a PUE rendelkezéseinek a tükrében is értelmezi.

A Szabadalmi Bíróság szervezeti fejlődésének és különbírószághai jellegének a részletes vizsgálatát és értekezésbeli elhelyezkedését az indokolja, hogy a törvény anyagi jogi és eljárásjogi rendelkezéseinek az értelmezése nagyban függ az eljáró bíróság szervezeti struktúrájától. Magyarország az első szabadalmi törvénnyel az osztrák-német különbírószághai

rendszert vette át, s ugyanez igaz az anyagi jogi rendelkezésekre is. A szabadalmak engedélyezése körüli eljárás azonban angol mintán alapul. Az angol szabályozás azonban a szabadalmak engedélyezése körül felmerült, és a megadott szabadalmakkal összefüggő jogvitákat rendesbíróság elé utalta. Így a magyar bíróságnak másabb vagy más megközelítésű eljárási kérdésekkel is szembe kellett néznie, mint amivel a német szabadalmi bíróság találkozhatott.

Az értekezés **harmadik logikai egysége** (4. fejezet) a szabadalmi oltalom jellegével és elnyerésének kritériumaival foglalkozik. E fejezet elején a szabadalmi oltalom, mint önálló jogintézmény dogmatikai létjogosultságát vizsgálom a szellemi alkotásokra vonatkozó korabeli elméletek illetve a magyar magánjogi kodifikáció tükrében. A tárgyalt korszak végével bezáróan a szellemi alkotásokra vonatkozó elméletek (tulajdoni elmélet, személyiségi elmélet, immateriális javak elmélete, versenyelmélet) alapján két következtetés vonható le. *Egyrészt* a szellemi alkotások oltalma a tulajdonjoghoz hasonló kizárólagosságot jelent, azonban a tulajdonjogtól – már csak annak tárgya miatt is – meg kell különböztetnünk. A szellemi alkotások oltalmának tulajdonjoghoz való szoros kötődése, s ugyanakkor az attól való mesterséges elhatárolása legelfogadhatóbb módon az immateriális javak elméletében figyelhető meg. *Másrészt* a szellemi alkotások oltalma során a személyiségi jogi jelleg nem hagyható figyelmen kívül, azt az oltalomban mindenképp kifejezésre kell juttatni. Ezen két megállapítás akár arra is vezethetne minket, hogy az ismertetett elméleteket nem egymással szembe állítsuk, hanem egymás mellett, mintegy egymással kiegészítve értelmezzük azokat. E minden tekintetben kielégítőnek tűnő megoldás azonban nem lenne tekintettel a 19-20. századi realitásokra, amelyben elmélettől függetlenül *a vagyoni jelleg dominanciája* jelentkezik.

A tárgyalt korszakban önálló magyar elmélettel nem találkozunk, azonban számos magánjogász (Szladits Károly, Lányi Bertalan, Hoff György, Kolosváry Bálint, Tóth Lajos) foglalkozott a szabadalmi oltalom sajátos jellegével. Szladits álláspontja szerint Kohler sajátos kategóriája „*mesterként fogalom*”, amelynek létjogosultságát az a tény, hogy a szellemi alkotások oltalma a tulajdonjoghoz hasonló kizárólagosságot takar, nem indokolja.¹ Ezzel Szladits teljes mértékben elutasított a dologi jogi alapú elméleteket, és az eszmei javakon fennálló jogokat egy átmeneti kategóriaként kezelte a személyiségi jogok és a

---

¹ SZLADITS KÁROLY: *Magyar magánjog mai érvényében*. Budapest, 1942. 9.

dologra irányuló tulajdonjog között. Az értekezés ezen fejezete a 19-20. századi magánjogi kodifikáció (Optk., ITSZ, Mtj.) rendelkezéseivel és az ítélkezési gyakorlat sokkal „valóságközpontúbb” megközelítésével összevetve vizsgálja a szellemi alkotások elméleti hátterét a századforduló-kori Magyarországon.

Az értekezés 4. fejezetében a szabadalmazhatóság anyagai előfeltételeit vizsgáltam az első szabadalmi törvény értelmében. E feltételek három gondolatkör köré csoportosíthatóak: a) *találmányi jelleg*; b) *újdonosság*; c) *ipari értékesíthetőség*.

Az értekezés célkitűzéseinek értelmében, a dolgozat az első szabadalmi törvény ítélkezési gyakorlatának bemutatására törekszik, melyet egyúttal egy nemzetközi közegben helyez el. Ebből adódóan a 4. fejezet alfejezetei ugyanazon tárgyalási módszer alapján készültek. Minden alfejezet elején a magyar törvény vonatkozó rendelkezését elemzem, kitérve a jogszabályalkotás előzményeire, a törvényjavaslat országgyűlési vitájára, bizottsági jelentésekre. Ezt követően az adott részkérdésre vonatkozó egyéb nemzeti megoldásokat ismertetem, különös hangsúlyt fektetve a német, osztrák, francia és amerikai szabályozásra. A disszertáció a teljesség igényére törekedve a lehető legtöbb állam szabályozásának a bemutatását tűzte ki célul, azonban az értekezés első logikai egységében megállapítottak szerint az említett négy állam számított igazán szabályozási mintául. Továbbá meg kell jegyezni, hogy a magyar szabályozás a szabadalmazás anyagi előfeltételeit illetően szinte szó szerint megegyezik a német szabadalmi törvény vonatkozó rendelkezésével. A nemzetközi összehasonlítást követően a jogszabály érintett rendelkezésének ítélkezési gyakorlatát mutatom be és elemzem, kitérve a bírói gyakorlat eredményeire vagy hiányosságaira.

A találmányi jelleg tekintetében egy egységes és örökérvényű fogalmat meghatározni nem lehet. Így az értekezés tartalmi szempontból vizsgálta e feltételt, felállítva a „hétköznapi értelemben vett találmány”, „jogi értelemben vett találmány”, és a „szabadalmazható találmány” kategóriáit. Az első szabadalmi törvényünk kifejezetten nem tartalmazta a „feltalálói tevékenység” kitételt, azonban már a korai ítélkezési gyakorlat is nagy hangsúlyt fektetett a feltalálói és felfedezői tevékenység elhatárolására. A judikatúrában a feltalálói tevékenység nem absztrakt módon jelentkezett, hanem a bíróság azt rendre a műszaki hatás körében értékelte. Így akkor, amikor a bíróság a műszaki hatás irányát és megnyilvánulását vizsgálta az egyes bejelentésekkel kapcsolatban, akkor valójában a feltalálói tevékenységről és ezzel együtt a találmányi jellegről nyilatkozott.

A szabadalmazhatóság második feltétele az újdonság, amelynek tartalmát pozitív oldalról egyetlen szabadalmi törvény sem határozza meg. Ennek oka, hogy az újdonság kérdése mindig szorosan kötődik a technika és a tudomány adott álláshoz. Így első szabadalmi törvényünk sem az újdonság tartalmát határozta meg, hanem azokat az eseteket sorolta fel taxatív módon, amelyek az újdonságot biztosan kizárják. Első szabadalmi törvényünk 3. §-a tartalmazta ezt a három esetkört, amelyeket külön-külön alfejezetekben tárgyalok.

A szabadalmazhatóság harmadik feltétele az ipari értékesíthetőség volt. Az értekezés elsősorban az ítélkezési gyakorlat eredményeit alapul véve határozza meg a homályos kifejezés mögötti valódi tartalmat. Bár látszólag a kifejezés a német szabadalmi törvény vonatkozó passzusának tükörfordítása, a tartalom nyelvtani kifejezése Németországban és Magyarországon is komoly nehézségekbe ütközött. Ebből adódóan az értekezésben a szabadalmi törvénytervezetek vonatkozó megoldási javaslatait külön alfejezetben tárgyaltam.

Az értekezés harmadik logikai egységében azok a kritériumok kerültek ismertetésre, amelyek fennállta esetén a feltaláló oltalmat igényelhetett. A modern szabadalmi rendszer egyik alaptétele, hogy csakis az első és igazi feltaláló részesülhet oltalomban. Ezen elv alóli kivételként értékelhető az az eset, amikor a feltalálónak munkaköri kötelezettsége volt a találmány feltalálása, így a 4. fejezetben az alkalmazotti találmányokra vonatkozó speciális szabályokat is vizsgáltam. Mindez a tárgyalt korszakban két tekintetben bír relevanciával. Egyrészt a második világháború előtt a magyar szabadalmi jog csak az alkalmazotti találmány esetét ismerte, a szolgálati találmányt nem. Másrészt a 20. század első felében önálló és kodifikált munkajogi szabályozás nem létezett. Az Mtj. csak felszínesen és nagyvonalakban szabályozta a szolgálati szerződést, és a munkaviszonyra vonatkozó normák ágazati törvényekben voltak fellelhetőek. Ebből adódóan az alkalmazotti találmányok korai szabályozása is meglehetősen sajátos képet mutatott.

Az értekezés **negyedik logikai** (5.fejezet) egysége a szabadalmi eljárásokat mutatja be. A szabadalmi oltalommal összefüggésben két típusú eljárással találkozhatunk. Egyrészt a szabadalmi oltalom odaítélésével kapcsolatos eljárás, amely az engedélyezési eljárás. Másrészt a megadott szabadalmakkal összefüggő jogviták elintézésére vonatkozó eljárás. Az előbbi egy közigazgatási hatósági eljárás főbb jellemzőivel rendelkezik, míg az utóbbi egyértelműen peres eljárás. Ebből adódóan a két esetet külön alfejezetekben tárgyalom, azzal a megszorítással, hogy mind a két esetkör bíróság előtt zajló eljárást jelentett. A korabeli jogpolitikai ezt azzal indokolta, hogy az engedélyezési eljárás felszólalás esetén peres

eljárássá alakulhatott. A szabadalommal összefüggő eljárások szabályai nemcsak az adott ország perjogi szabályaitól függttek, hanem a bírósági szervezetrendszerétől is. Ebből adódóan az 5. fejezetben elsőként az egyes eljárási rendszerek ismertetem, kitérve a bírósági szervezetrendszerrel fennálló kapcsolataikra. Ezt követően mind a két típusú eljárás folyamatát mutatom be, külön kitérve azokra az eljárási sajátosságokra, amelyek a szabadalmi perek alapvető jellemzőiből fakadnak.

3. A KUTATÁS MÓDSZERTANA

A célkitűzések értelmében a dolgozat elsődleges forrásokon, a Szabadalmi Bíróság ítélkezési gyakorlatán alapul. Tekintettel arra, hogy a Szabadalmi Bíróság bírósági jellege egyértelműen csak 1920-tól mutatható ki, így a bírói peranyag felhasználásának időbeli lehatárolása a bíróság működésén, azaz 1920-1949 közötti időszakon alapul.

Mindezek alapján a disszertáció a Magyar Nemzeti Levéltár Iparügyi Minisztériumi Levéltárában található peranyagon, mint *elsődleges* forráson alapul, melyet másodlagos források egészítenek ki. A peranyag a Szabadalmi Bíróság, illetve a Szabadalmi Felsőbíróság fennmaradt iratanyagát foglalja magában. A szabadalmi törvény illetve annak novelláris módosításainak keletkezéstörténete során, a vonatkozó Országgyűlési Nyomtatványokon keresztül a jogszabályalkotás törvényhozási vitájára is igyekeztem kitérni.

A *másodlagos* források közül mind a korabeli mind mai hazai és külföldi szerzők munkáját felhasználtam. Hazai szerzők közül az általam tárgyalt korszakból származó munkák közül többek között Hoff György, Túry Sándor, Kósa Zsigmond, Lodoméri Szmertnik István műveit használtam fel. Tekintettel arra, hogy a témában átfogó jellegű monográfia alig készült, így a korszakból származó folyóiratok, mint pl. Jogtudományi Közlöny, Szabadalmi Közlöny, Magyar Gyáripar, Iparjogi Szemle, Magyar Kémikusok Lapja, Magyar Jog, Kereskedelmi Jog hasábjain olvasható cikkeket, tanulmányokat is hasznosítottam. Bár jelenkori szerzők munkáiban (Csécsy György, Bobrovsky Jenő, Lontai Endre) a két világháború közötti ítélkezési gyakorlat érintetlen, mégis a témára vonatkozó vagy azzal részben kapcsolatos kutatások készültek, amelyek eredményeit szintén felhasználtam. A külföldi jogfejlődést részben jelenkori szerzőktől – mint pl. Oren Bracha, Aaron Schwabach, Christine MacLeod, Graham Dutfield –, részben a korszakból származó olyan jelentős jogtudósoktól – mint Josef Kohler, Rudolf Klostermann, Paul von Beck-Managetta, Frank D. Prager – származó munkák alapján mutatom be.

A kutatási módszerek alkalmazása során különös hangsúlyt fektettem az értekezés jogtörténeti jellegére. Mivel a dolgozat főbb megállapításai az ítélkezési gyakorlaton alapulnak, ezért az esetjogi feldolgozás módszere meghatározó volt a kutatás során. Az esetjog feldolgozását a tematikus feldolgozás módszerével végeztem, így nem egy-egy konkrét bírósági határozatra – és ezáltal annak lineáris bemutatására – helyeztem a hangsúlyt, hanem a bírósági döntésekből kiolvasható absztrakt következtetésekre. Ez tette lehetővé, hogy kimutassam a bírói gyakorlat jogfejlesztő vagy adott esetben joghézagpótló szerepét.

A szabadalmi törvényen alapuló ítélkezési gyakorlatot és annak eredményeit minden esetben egy nemzetközi kontextusban helyeztem el, melynek elvégzésére a jogösszehasonlító módszert alkalmaztam.

A kutatási téma sajátossága, hogy a szabadalmi szabályozás értékelése csak az adott korszak gazdasági, technikai fejlettségére tekintettel végezhető el. Így gazdaságtörténeti, technikatörténeti és jogszociológiai módszert is alkalmaztam, melyek azonban csak olyan mértékben jelentkeznek a disszertációban, amilyen mértékben az adott kérdés érthető taglalása azt megkívánta.

4. AZ ÉRTEKEZÉS ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEI

A feltett kérdésekre adott válaszok a disszertációban három nagy központi fejezet köré csoportosultak, amelyek a bírósági szervezetrendszert, a szabadalmazhatóság előfeltételeit és az eljárást jelentik. Az értekezés elején feltett kérdésekre a kutatás során az alábbi válaszokat fogalmaztam meg.

1. Melyek az első szabadalmi törvény keletkezéstörténeti előzményei?

A szabadalmi szabályozás határon átnyúló jellege miatt az első szabadalmi törvény keletkezéstörténeti előzményeit nemzetközi kontextusban helyeztem el. Ebből adódóan a szellemi alkotásokra vonatkozó egyetemes jogfejlődést vizsgáltam először, melyből az alábbi következtetések vonhatóak le. *Egyrészt* az oltalomra vonatkozó szabályozás már a 17-18. században megjelent, azonban ezek legfeljebb az uralkodói privilégiumadományozás korlátjaként értelmezhetőek. A modern szabadalmi rendszerek a 19. században születtek meg, ugyanakkor kétségtelen, hogy azokban az államokban – mint pl. Anglia, Franciaország –, amelyekben volt korábbi szabályozás, mindez gördülékenyebbnek bizonyult. *Másrészt* a 19. századra nyilvánvalóvá vált, hogy a szabadalmazhatóság anyagi előfeltételeit illetően az egyes megoldások között eltérés alig tapasztalható. Ezen megállapításnak szintén két

következménye volt. *Egyrészt* a nemzetállami törvényi szabályok megszületésével párhuzamosan szinte azonnal lehetővé vált a szabadalmi jog nemzetközi szabályozása. *Másrészt* e nemzetközi integráció a részes államok számára elsősorban anyagi jogi kérdésekben tartalmazott minimumkövetelményeket. Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy az egyes nemzetállami szabályozások között jelentős eltérés az eljárási és szervezeti szabályokban kereshető. Ez a gondolat a disszertáció további részeiben következetesen visszatér a rendelkezések értelmezése körében.

A korai magyar jogfejlődés szempontjából mindez azt jelentette, hogy az 1852. évi pátenst felváltó szabadalmi törvényünk a 19. század végén már ebbe a nemzetközi tendenciába illeszkedett. Ebből adódóan az első szabadalmi törvény országgyűlési vitája során meghatározó volt a korabeli német, osztrák, angol és francia szabályozás.

2. Mi indokolta a korabeli felfogás alapján a szabadalmi hatóságok különbírósgkénti megszervezését?

A 19. századi szabadalompolitika értelmében az oltalom megadásának objektív kritériumokhoz kötése növelni fogja a kiadandó szabadalmak értékét. Ez a szemlélet azonban csak akkor diadalmaskodhat, ha az eljárást nem a kereskedelemügyi minisztérium valamely ügyosztályának hatáskörébe, hanem egy teljesen új, önálló hivatalra bízzák. A politikai indíttatású elméleti alapvetésen túl egyéb oka is volt annak, hogy a tisztán közigazgatási intézményrendszerbe integrálódó szervezeti megoldáson túllépjen a jogalkotó. Ezen ok pedig a szabadalmi eljárás és a szervezetrendszer közötti összefüggésben keresendő. A törvény ugyanis a felszólalási rendszert vezette be, amelynek értelmében a találmányi bejelentések hivatalból nem vizsgálhatók. Ugyanakkor az iparfejlesztési szempontokat figyelembe véve az államnak nem közömbös, amely bejelentésekre ad oltalmat, sőt érdekében áll, hogy csak azon bejelentések részesüljenek oltalomban, amelyek kapcsán a törvényi feltételek fennállnak. Ez a hosszú távú jogpolitikai érdek – amelynek akár az állammal szemben is érvényesülnie kell – egy felszólalási eljárás keretében csak akkor valósulhat meg, ha semlegességet tükröző független hivatalt állítunk fel. Ezen két okcsoport készítette a jogalkotót arra, hogy – szakítva a korábbi gyakorlattal – a szabadalmi ügyek elbírálására új hatóságokat hozzon létre, amelyek a Szabadalmi Hivatal és a Szabadalmi Tanács.

3. *Miért nem értelmezhető szabadalmi törvényünk eredeti szervezeti megoldása valódi különbíróként, és mely tendenciák azok, amelyek mindezt befolyásolták a két világháború között?*

Szabadalmi törvényünk eredeti szövegét megvizsgálva arra a következtetésre jutottam, hogy az, nem hozott létre valódi különbírókat, hanem csak egy bírói és közigazgatási jogkört gyakorló hibrid szervet. A szervezeti és hatásköri szabályozás abból szempontból érdekes, hogy a 19-20. században számos nemzetállami megoldással találkozunk. A szabadalmazással és a megadott szabadalmakkal összefüggő eljárások nem minden állam esetében zajlottak egy szerv előtt. Ebből adódóan a magyar szervezeti megoldást is e nemzetközi skálán kellett elhelyezni. E skálán való elhelyezkedésből lehet következtetni a bíróság hibrid jogállására, ugyanis a bírói függetlenség és azon belül a fegyelmi felelősség a Szabadalmi Hivatal és a Szabadalmi Tanács kapcsán sajátosan alakult. A Szabadalmi Hivatal bírói tagjaira nézve a bírói függetlenség nem részesült oly mértékű biztosításban, mint a rendes bírák esetén, így az elvitathatatlan ítélkezési tevékenység ellenére a különbírói jelleg nem, vagy csak korlátozottan érvényesülhetett.

A valódi különbírói jelleg elnyerésére irányuló folyamat két egymást kiegészítő tendenciával jellemezhető, amely *egyrészt* a bírói függetlenség hatékonyabb biztosítására, *másrészt* a „hibrid” jogállás megszüntetésére irányult.

A szabadalmi bírák teljes körű függetlenségének a biztosítása érdekében a *bejelentési és bírói osztály kapcsolatának átértelmezésére, a kültag intézményének eltörlésére és a fegyelmi felelősség újraszabályozására* volt szükség. Az értekezés során e kérdések részletes taglalása során igazalom a különbírói struktúra megszilárdítását, kitérve a nemzetközi integráció által támasztott elvárásokra. E kérdéssel összefüggésben a szabadalmi jogszolgáltatás szervezeti struktúráját illetően egy absztrakt megállapítás tehető. A szabadalmi ügyekben a jogász és műszaki elem egyidejű jelenléte szükséges, azaz a bírói tanácsot úgy kellett megszervezni, hogy abban műszaki tag is szerepet kapjon. A dualizmus tudományos közvéleménye egyetértett abban, hogy a jogi és műszaki képezésű bírókból álló tanács olyan sajátos szervezeti formációt eredményezett, amely nem integrálható a rendesbírói rendszerbe. Ebből adódóan nem a laikus elem részvételének pusztán ténye igazolja a dualizmus kori szabadalmi hatóságok különbírókénti megszervezését, hanem az, hogy az említett sajátos tanácsi formációt nem találták összeegyeztethetőnek a korabeli rendesbírói struktúrával.

4. *A szabadalmazhatóság anyagi előfeltételeit illetően hogyan értékelhető a hazai ítélkezési gyakorlat, és az hogyan tudott alkalmazkodni a technikai fejlődés által indukált problémákhoz?*

Szabadalmi törvényünk szerint minden új és iparilag értékesíthető találmány volt szabadalmazható. E meglehetősen szűkszavú, s már-már gumiszabálynak mondható rendelkezés azonban módosítás nélkül több, mint ötven évig volt hatályban, felveti a rendelkezést valódi tartalommal kitöltő ítélkezési gyakorlat szerepét. Ennek keretében bemutattam azokat a kérdéseket, amelyeket a bírói gyakorlat munkált ki, többek között a találmány fogalmának alapját képező „műszaki hatás” kategóriáját, fizikai és kémiai reakciók szabadalomjogi megítélését, eljárási szabadalmak, vegyi termékek, gyógyszerek és mezőgazdasági növények szabadalmazhatóságát. E kérdések taglalása során a szakirodalomban fellelhető számos találmánydefiníció közös pontjaként a *tudatos és megismételhető feltalálói tevékenységet jelöltem meg*, mely a hazai ítélkezési gyakorlatban a *műszaki hatás megnyilvánulásában és irányultságában* öltött testet. Ebből adódóan tehát az ítélkezési gyakorlatunk az ismertetett módon a feltalálói tevékenységet a találmány fogalmi körébe beleértette, s ezáltal lehetővé tette annak hivatalbóli vizsgálatát. Továbbá ebből a bírói értelmezésből táplálkozott az 1969:II. tc. „haladást jelentő, műszaki jellegű” kitétele, továbbá hatályos szabadalmi törvényünk „feltalálói tevékenységen alapuló” fordulata is.

A találmányi fogalom értelmezésén túl az újdonság, pontosabban az újdonságrontó körülmények kapcsán is jelentős bírói jogfejlesztés fedezhető fel. Így az újdonságrontó nyomtatványok esetében megállapítható, hogy a törvényi rendelkezésnek a bíróság olyan értelmezést tulajdonított, amelyben *nem a nyomtatvány megismerhetőségén volt a hangsúly, hanem azon, hogy a nyomtatvány kétséget kizáróan tartalmazta-e a találmány szakmabeli szakértő által való iparszerű használhatóságához szükséges valamennyi adatot*. Ebből adódóan szintén az ítélkezési gyakorlatunk eredménye a későbbi törvényeinkben visszaköszönő szakmabeli szakértő kategóriája. Mindezekén túl a nyilvános gyakorlatbavételt, és a meglévő szabadalmat, mint újdonságrontó körülményt is olyan tartalommal ruházta fel a bíróság, amely biztosíthatta a hosszútávú és kiszámítható ítélkezést.

5. *Hogyan értékelhető a szabadalmi eljárás az 1911:I. tc. rendelkezéseinek tükrében? Melyek azok az eljárási kérdések, amelyek az 1911:I. tc szabályaitól való eltérést jelentették, és mindez hogyan nyilvánult meg a bírói gyakorlatban?*

Az anyagi jogi rendelkezések mellett, – melyeknél a gyakorlat jogfejlesztő szerepe bontakozott ki – az eljárási rendelkezések teljesen más megvilágításba kerültek. A dolgozatban következetesen visszatérő elv az egyetemes jogfejlődés azon sajátossága, mely szerint az egyes nemzetállami megoldások nem az anyagi jog, hanem a szervezet és az eljárásjog tekintetében mutatnak különbözőséget. A magyar eljárási szabályok fejlődése során két jelenséget emeltem ki. *Egyrészt* igazoltam, hogy az eljárás tekintetében hazánk az angol felszólalási rendszert követte, amelynek eredményeként „mintavételi ellentét” volt megfigyelhető a törvény anyagi és szervezeti illetve a törvény eljárási rendelkezései között. Kétségtelen, hogy Angliában a szabadalmazás előfeltételei azonosak voltak a hazaiakkal, azonban szervezeti értelemben Anglia nem a német különbírói rendszert követte. Értelemszerűen mindez alapjaiban határozta meg az angol felszólalási eljárást. Ezzel ellentétben Magyarország az angol rendszert vette át, amelyet egy német típusú különbírói eljárásban kívánt érvényre juttatni. Németországban az ún. elővizsgálati rendszer aktív bíróságot és részletes eljárási szabályokat kívánt, Angliában azonban a felszólalási rendszer megelégedett a keretszabályok törvényi rögzítésével. Ebből adódóan a német-osztrák mintát követő anyagi és szervezeti szabályok egy meglehetősen szűkszavú angol típusú eljárásban manifesztálódtak, amely komoly jogalkalmazási nehézséget jelentett. *Másrészt* a szabadalmi eljárás háttéranyaga a polgári perrendtartás volt, amely azonban a szabadalmi törvény hatálybalépését követően került kodifikálásra. Az 1911:I. tc. a szabadalmi eljárást elmulasztotta különjárásként szabályozni, amelynek eredményeként a Pp. rendelkezéseit a szabadalmi törvény néhány §-ában foglalt eltéréssel kellett alkalmazni.

E jogalkotói megoldás a tárgyalt korszak eljárását úgy befolyásolta, hogy az anyagi jogi rendelkezésekkel ellentétben a bíróság nem a „*jogalkotó szándékát kereste*”, hanem megpróbált a Pp. rendelkezéseinek olyan értelmezést tulajdonítani, amely egyáltalán biztosítja a szabadalmi eljárás törvényes lefolytatását. Ennek oka nemcsak a szabadalmi eljárás sajátosságából, hanem a szabadalmi törvény és a Pp. eltérő fogalomhasználatából is adódott. E tekintetben az ítélkezési gyakorlat jogfejlesztő szerepe még inkább felértékelődött, hiszen olyan alapvető eljárásjogi kérdések eldöntése, mint pl. a rosszhiszemű felszólalás, az igénypont értelmezése, a felszólalás visszavonhatósága, a fellebbezés szabályainak alkalmazása, rendre a bírói gyakorlat által kimunkált elveken nyugodott.

Iktatószám: DEENKÉTK/334/2014.
Tételszám:
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Papp László
Neptun kód: GJ4HTQ
Doktori Iskola: Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10035574

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (10)

- Papp L.:** Út az egységes szabadalmi oltalom és az Egységes Szabadalmi Bíróság felé.
Miskolci jogi szle. 9 (1), 134-147, 2014. ISSN: 1788-0386.
- Papp L.:** Mérföldkövek a szabadalmi jog egyetemes fejlődésében a XIX. század végéig
Íparjogvédelmi és szerzői jogi szle. 118 (5), 42-59, 2013. ISSN: 1587-5563.
- Papp L.:** Polgári perrendtartás a szabadalmi jogban.
In: A polgári peres eljárás történeti fejlődése Magyarországon. Szerk.: Antal Tamás, Balogh Elemér, Bató Szilvia, Beke-Martos Judit, Béli Gábor, Herger Csabáné, Homoki-Nagy Mária, Horváth Attila, Jakab Éva, Koncz Ibolya Katalin, Korsósné Delacasse Krisztina, Máthé Gábor, Nagy Janika Theodóra, Papp László, P. Szabó Béla, Ruszoly József, Stipta István, Völgyesi Levente ; szerk. Homoki-Nagy Mária, Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Szeged, 189-195, 2013. ISBN: 9789633062272
- Papp, L.:** The Institutional frameworks of Legal Debates in the Field of Industrial Law Especially the Solutions During the Age of Dualism and the Horthy Era
In: Geistiges Eigentum und Urheberrecht aus der historischen Perspektive. Ed. Thomas Gegen, Görög Márta, Heinz Haller, Jakab Éva, Claudia Lydorf, Mezei Péter, Molnár István, Nótári Tamás, Orosz Nóra Natália, Papp László, Tattay Levente, Végő Zoltán, Vida Sándor, Pólay Elemér Alapítvány, Szeged, 119-125, 2013. ISBN: 9786155300196

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

5. **Papp L.**: Magyarország és az Iparjogvédelmi Unió a XX. század első évtizedeiben.
Iparjogvédelmi és szerzői jogi szemle. 117 (4), 59-73, 2012. ISSN: 1587-5563.
6. **Papp L.**: A feltaláló jogállása az első magyar szabadalmi törvényben.
Pro futuro. 2 (2), 19-33, 2012. ISSN: 2063-1987.
7. **Papp L.**: Osztrák törekvések a hazai szabadalomügy terén és egy elfelejtett törvényjavaslat.
Profectus in Litteris. 3, 229-237, 2012. ISSN: 2062-1469.
8. **Papp L.**: A találmány fogalmának értelmezési kerete a XX. század első harmadában.
Profectus in Litteris. 2, 261-268, 2010. ISSN: 2062-1469.
9. **Papp L.**: Adalékok a szabadalmi eljáráshoz Magyarországon, az első szabadalmi törvény megszületéséig.
Studia juvenum. , 257-264, 2009. ISSN: 1789-9060.
10. **Papp L.**: Szabadalmi jogalkotás a XIX. században az első szabadalmi törvény megszületéséig.
Collega. 13, 69-72, 2009. ISSN: 1417-8079.

További Közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (19)

11. **Papp L.**: The concepts of autonomus local governments and their different forms of appearances in the traditions of our national public law.
Journal on European History of Law. 3 (1), 62-65, 2012. ISSN: 2042-6402.
12. **Papp L.**: Az önkormányzatiság vázlatos áttekintése, különös tekintettel a hosszú 19. század alkotmányos megoldásaira.
De iurisprudentia et iure publico. 6 (1-2), 1-11, 2012. ISSN: 1789-0446.
13. Babják I., Hajdú J., Megyeri-Páiffi Z., **Papp L.**, Siska K., Újvári E.: Ünnepi kötet Ruszoly József 70. születésnapja tiszteletére.
Jogelméleti szemle. 1, 73-138, 2012. ISSN: 1588-080X.
(gond. Balogh Elemér és Homoki-Nagy Mária. - Emlékkönyv Dr. Ruszoly József egyetemi tanár 70. születésnapjára. Szeged : SZTE ÁJK Tud. Biz., 2010, 1016 p. ISBN: 9789639927209)
14. **Papp L.**: Az önkormányzatosság vázlatos áttekintése, különös tekintettel a hosszú 19. század alkotmányos megoldásaira.
De iurisprudentia et iure publico. 1-2, 11 p., 2012. ISSN: 1789-0446.
15. **Papp L.**: A modern bünvádi per lefolyása, az elsőfokú eljárás az 1896:XXXIII tc. alapján.
In: Jogtörténeti munkafüzet II. Írták: Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 29-36, 2011. ISBN: 9789633180556
16. **Papp L.**: A király nélküli alkotmányos királyság államberendezkedésének jogforrásai, a kormányzó jogkörének szabályozása, kibővítése (1920:1 tc. és kiegészítései).
In: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Írták: Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 34-38, 2011. ISBN: 9789633181843
17. **Papp L.**: A modern polgári per lefolyása, az elsőfokú eljárás az 1911:1 tc. alapján.
In: Jogtörténeti munkafüzet II. Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 21-28, 2011.

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

18. **Papp L.**: Az 1848-as áprilisi törvények polgári államszervezetet megteremtő cikkelyei.
In: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffy Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 14-18, 2011.
19. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffy Z., **Papp L.**: Jogtörténeti munkafüzet II.. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 60 p., 2011. ISBN: 9789633180556
20. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffy Z., **Papp L.**: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 67 p., 2011. ISBN: 9789633181843
21. **Papp L.**: A kiegyezés előkészítése, alkotmányjogi és jogforrási kérdései.
In: Jogtörténeti munkafüzet I. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffy Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 49-58, 2010. ISBN: 9789633180556
22. **Papp L.**: Az 1848-as áprilisi törvények polgári államszervezetet megteremtő cikkelyei.
In: Jogtörténeti munkafüzet I. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffy Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 43-48, 2010. ISBN: 9789633180556
23. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffy Z., **Papp L.**: Jogtörténeti munkafüzet I.. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 59 p., 2010. ISBN: 9789633180556
24. Balogh J., Megyeri-Pálffy Z., **Papp L.**, Szabó B., Siska K.: Előadások a magyar alkotmánytörténet köréből: Tansegédlet joghallgatók számára. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 104 p., 2010. ISBN: 9789633180846
25. Balogh J., Megyeri-Pálffy Z., **Papp L.**, Szabó B., Siska K.: Előadások a magyar alkotmány- és közigazgatástörténet köréből I.: Tansegédlet az igazgatásszervező hallgatók számára. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 92 p., 2010. ISBN: 9789633180839
26. **Papp L.**: Az alkotmányozás megjelenése: A modern állam alapelvei és jelentőségük : a polgári államhatalom 1848/49-ben.
In: Előadások a magyar alkotmány- és közigazgatástörténet köréből I. : tansegédlet az igazgatásszervező hallgatók számára. Szerk.: Judit ... et al.; szerk. Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 78-83, 2010. ISBN: 9789633180839
27. **Papp L.**: Új büntetőjogi irányzatok a századfordulón: A kriminálantropológia megjelenése Magyarországon.
Jogtörténeti szle. 4, 40-44, 2008. ISSN: 0237-7284.

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

28. **Papp L.**: Az emberi élet és épség elleni bűncselekmények a Debreceni Ítéletábrán 1920-1925 között.
In: A Debreceni Egyetem Tehetségdonozó Programjának II. konferenciája : tanulmányok.
Szerk.: Balogh László, Mező Ferenc, Tóth László, Debreceni Egyetem, Debrecen, 319-327, 2006.
29. **Papp L.**: Angolszász büntetőeljárás gyökerei.
Jogtörténeli szle. 1, 94-95, 2006. ISSN: 0237-7284.
(ismertett mű : John H. Langbein : The Origins of Adversary Criminal Trial. Oxford University Press, 2003, 376 ISBN: 0199258880)

A DEENK a Jelölt által az IDEa Tudósterbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudományometriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2014.10.14.

University Doctoral (PhD) Dissertation Abstract

**The Development of Hungarian Patent Rights in View of the Adjudication Practices of the
Patent Court**

Dr László Papp

Supervisor: Dr. Judit Balogh Phd, associate professor

University of Debrecen

Marton Géza Doctoral School of Legal Studies

Debrecen, 2014

1. THE ANTECEDENTS AND OBJECTIVES OF THIS DOCTORAL DISSERTATION

The reason behind my choice of topic is the observation which can be considered commonly accepted in our present time, according to which the protection of intellectual works is such a central topic of both society and law that it doesn't have a static answer or solution. The protection of creative and intellectual activities of human beings is as old as the development of civilization itself and, at the same time, bears a strong connection to technical development. The reason behind this that the ongoing progression of science and technology provides newer and newer challenges to both the makers and the enforcers of law, and because of this, legal sciences simply cannot catch a break under the weight of the fresh problems waiting to be solved. In my dissertation, I focused on the field of patent laws inside the much broader topic of intellectual creations, and describe the creation and major achievements of Patent Rights by using historical approach.

Historically speaking, the protection of intellectual properties can come up in three different ways. In the beginning, the only way to protect one's property was to keep it a secret, which was followed by the provision of unique privilege bestowments from the 14th to the 16th century. These were not considered as industrial law protection in its modern understanding. The third period or the contemporary protection system can be originated from the deliberate legislative acts of governments oriented to this field, and in these acts, patent is no longer a grace of the monarch but a right that can be provided for everybody, given that the legal conditions stand. My dissertation focuses on this third period, however, keeping in mind that this essay was written with a logical structure in mind, I cannot disregard the first two periods. This is justified by the fact that in most European states, patent legislation appeared as a restriction of privilege bestowments as these appeared in their early stages.

This is the reason why the temporal confinements of the time period mostly refer to the bourgeois eras. My readers should keep in mind that I focused on the contemporary patent system in this essay, so the background of the specific topic was the 37th Act of 1895, or the Act on the patent of inventions. The purpose of the research was to come up with a comprehensive and supplementary work that describes the development of patent rights in Hungary up until the end of the classic bourgeois era, by which I refer to 1949. This is the reason why I did not pursue a descriptive introduction of the law – as you can see by looking at the structure of the dissertation –, but the unravelling of the true legal development, namely

the presentation of those phenomena which contributed to the development of our patent rights, based on both the field of legal sciences or judicial practice.

It can be said that the objective I introduced in my topic sentence is dual. On the *one* hand, it is the demonstration of the judicial practice on legal development, and on the *other*, it is the introduction of the domestic predominance of foreign mandates, mainly the ones of the Paris Convention.

Regarding all of the aforementioned topics, I am looking for the answer to these questions in my dissertation:

1. *Which were the historical antecedents of the first patent law?*
2. *Based on the comprehension of that era, what was the reason behind the fact that patent offices were organised as Special Courts?*
3. *Why we cannot approach the first institutional solution of our Patent Law as an actual Special Court, and which tendencies influenced the aforementioned between the two World Wars?*
4. *Regarding the financial prerequisites of the Patent office, how can we evaluate domestic judicial practice, and how could it adapt to the problems induced by technical development?*
5. *In view of the 1st Act of 1911, how can we evaluate the patent method? Which methodical questions meant diverging from the rules of the 1st Act of 1911, and how did that manifest in judicial practice?*

It can be seen from the question that had been brought up that this dissertation undertakes the task of analysing the problems of material rights, procedural rights and organizations by using the methods of legal history.

2. THE STRUCTURE OF THE DOCTORAL DISSERTATION

To elaborate on the aforementioned topic selection, the dissertation describes the process of how the patent protection developed from monarchical grace to subjective right with unbiased foundations. The dissertation mainly focuses on the depiction of domestic legal development, however, we cannot turn our eyes away from foreign regulations. The first reason behind this is the strong Austrian-German legislative influence of the 19th and 20th centuries, the second

one being the fact that patent law became international by the second tierce of the 19th century.

In its logical sense, my thesis can be divided into four main parts. Following the prelude – where I describe the purposes of my thesis, the sources I used and the methodology of my research – the **first logical unit** (Chapters 1 & 2) deal with the formation of the protection of intellectual properties. In these chapters, I describe the regulations regarding intellectual properties from the beginnings to the end of the 19th century by using three different lines of thoughts. First, I would like to introduce the effect of the decree of Venice on the legal development of the countries of Europe, which resulted in the appearance of “patent privileges” in both France and England during the Medieval Ages, for they used the same concept. After this, as a result of the distorted privilege bestowal system of the aforementioned states, a need arose to have a more modern method of regulating patent rights in order to limit such bestowal. The German and American practices were only partly similar due to the countries’ historical idiosyncrasies, however, the patent laws of these countries showed more visible similarities by the end of the 19th century, and this can be attributed to their similar roots. If we take into account that these states served as regulatory examples to Europe and many other countries across the globe, their legal developments highly influenced the patent policies of the nations which followed their examples – and that included Hungary, too. On the other hand, I depict our nation’s legal development up to the point of the formation of the first patent law in the first logical part, touching upon the subject of those characteristics where the development differs from the practices of Western Europe. Thirdly, as the last element of the first logical unit, I describe the way how patent laws became international, which was first formed in the Agreement of the Paris Convention (APC). This way the reason why the development of patent rights did not happen only on a national level from the end of the 19th century, but also on an international level, which gave way to the practice of the need that the legislation and legal practices of the participating states had to match the minimal requirement of the APC.

The **second logical part** of the essay (Chapter 3) analyses the institutional solutions of our nation’s first patent law. According to the generally accepted point of view of professional literature, the Patent Court and Patent Council, which were formed according to the 37th Act of 1895, were among the Special Courts of the Age of Dualism. By analysing the jurisdictions of these two institutions, and also the legal positions of their employees through the

examination of the original text of the Act, it becomes obvious that the most basic doctrines of the judicial institutions of the contemporary civil states were only partly fulfilled. This is why the period between 1895 and 1920 of the era in question can be characterised with the concept of ensuring the traits of special courts. This chapter of the dissertation not only describes the process of acquiring the traits of special courts, but also the Hungarian solution of organization in an international context, and also as understood according to the mandates of the ACP.

The reason behind the fact that the development process of the Patent Court and the detailed examination of the process of how this organization became a special court appears in the essay is the fact that the understanding of the material law and procedural law commissions of the aforementioned Act depends greatly from the acting court's organisation structure. However, the procedure of licensing a patent is based on an English example. Yet it must worth mentioning that according to the English regulations, the legal disputes regarding the granting of patents or which are related to already existing patents fell under the jurisdictions of regular courts. So, Hungarian courts had to deal with irregular procedural question, or ones that had to be approached differently than the ones the German Patent Court had already addressed.

The third logical part of the dissertation (Chapter 4) deals with the characteristics of patent protection, and the criteria of acquiring one. At the beginning of this chapter, I examine the dogmatic *raison d'être* of patent protection as a separate legal institution in view of the contemporary theories on intellectual properties and the codification of Hungarian private law. By the end of the time period under review, two conclusions can be drawn according to the theories on intellectual properties (theory of property, theory of personality, theory of immaterial properties, and theory of competition). *First*, the protection of intellectual properties means a similar exclusiveness as property rights, yet is must be separated from property rights – only for its object, if not for anything else. The most acceptable appearance of the strong connection, yet artificial separation of the protection of intellectual properties and property rights can be observed in the theory of immaterial rights. *Second*, the privacy policy attributes cannot be disregarded in the protection of intellectual properties but it must be expressed in such protection. These two observations could lead us to the conclusion that the theories explained above should not be set against, but next to each other, and understand them as if they implement each other. Yet this solution, which seems satisfying on all ends,

would not take the realities of the 19th and 20th centuries into account, where *the dominance of financial aspects* appeared.

There was no original Hungarian theory during the era in question; however, several private jurists (Károly Szladits, Bertalan Lányi, György Hoff, Bálint Kolosváry, Lajos Tóth) deal with the peculiar characteristics of patent protection. According to the point of view of Szladits, the unique category of Kohler is an “artificial concept”, and the fact that the protection of intellectual properties has similar exclusiveness as property rights is not enough of a *raison d’être*.² With this, Szladits completely rejects the theories based on material law, and the rights based on intellectual properties were dealt with as a temporary category between privacy rights and material property rights. This chapter of the dissertation examines the theoretical background of intellectual properties at the turn of the century in Hungary by comparing the concept to the declarations of private law codification of the 19th and 20th centuries (Optk., ITSZ, MTJ.) and a much more “realistic” approach towards judicial practices.

In the 4th chapter of the dissertation, I examined the material criteria of patentability as understood according to the first Patent Law. These criteria can be classified around three separate groups of concepts: a) *inventional aspect*; b) *novelty*; c) *industrial marketability*.

According to the purposes of this disquisition, the dissertation aims for the depiction of the judicial practice of the first Patent Law, which it also sets up in an international frame. Because of this, the subparts of Chapter 4 were written around the same concept: at the beginning of each subpart, I analyse the relevant mandate of Hungarian law, and with this, touching the topic of its formation, the Parliament debate surrounding the mandate, and committee hearings. After this, I depict other, international solutions to the partial question of the given subsection, putting especially strong emphasis on the regulations in Germany, Austria, France, and America. To give the readers the widest perspective as possible, the dissertation was written with the intention of introducing the regulations of as many states as possible, however, according to the statements made in the first logical section of the dissertation, the four aforementioned states were considered as the real examples of regulation. It must also be enounced that the Hungarian regulations of the financial conditions in the field of patents law is almost the same to the letter as the relevant section of German

---

² KÁROLY SZLADITS: *Hungarian Private Law in Its Contemporary Understanding*. Budapest, 1942. 9.

Patent Law. Following the international comparison, I would like to introduce and analyse the judicial practices of the aforementioned mandates of the law, and also touching the subject of the results and shortcomings of judicial practices.

Discussing the concept of inventional aspect, there is not unified and unchallenged definition to this concept. Because of this, my dissertation examined the condition in its substantial understanding, and came up with the categories “invention in its common sense”, “invention in a legal sense” and “patentable invention”. The nation’s first patent law did not specifically contain the condition of “inventional activity”, but even the early judicial practice put a strong emphasis on the separation of inventional and exploratory activities. Inventional activities did not appear in an abstract way in the judicature, but was usually valued in the field of engineering by the courts. And so when the courts examined the way of engineering effects and its appearances in connection to different annunciations, what they were in fact dealing with were inventional activities and the closely related inventional characteristics.

The second condition to patenting was novelty, and this concept is not defined by and patent law on the positive side. The reason behind this is that the question of novelty is always closely related to the present state of science and technology. Because of this, our first patent law did not state the contents of novelty, per se, but rather contained an itemized list of when is novelty out of the picture without a question. Paragraph 3 of our first patent law contained these three types of cases, and I am going to elaborate on these in separate subsections.

The third condition to patenting was industrial marketability. The dissertation elaborates on this vague topic and describes its true meaning mainly by using the results of judicial practice as foundations. Although the expression would seem to be the word-for-word translation of a relevant concept from the German patent law, the grammatical expression of its content had serious difficulties in both Germany and Hungary. This is the reason why I dealt with the different possible solutions of various bills in a separate subsection.

In the third logical section of the dissertation I give a description of the criteria that were necessary for an inventor to claim protection. One of the most basic axioms of the patent system of our era is that only the first and true inventor could claim protection. The only case where the situation can be dealt with as an exception from this rule is the inventor was given the duty in his line of work to invent such an item, so I also touched upon the various special rules in connection to applied inventions. There are two ways to look at this in relevance to the aforementioned era. First of all, Hungarian patent law didn’t acknowledge the concept of

service invention, only applied invention before World War II. Second, there were no independently codified regulations on labour law at all. The Mtj. only had superficial and sketchy regulations to service contracts, and labour relations' standards only appeared in departmental laws. This gave way to the fact that the early regulations on applied inventions had something of a mixed image.

The **fourth logical** (Chapter 5.) unit of the dissertation describes patent procedures. In connection to patent protection, two separate type of procedures appeared. The first one was the procedure in connection to the adjudication of patent protection, which was the authorization procedure. The other was the procedure in connection to the legal disputes over already granted patents. The former has the main characteristics of an administrative magisterial procedure, while the latter is clearly a case of litigation. Since these two are clearly different procedures, I elaborate on them in different subsections, but to state the only limitation it must be declared that both of these groups of procedures meant lawsuits which came up before the court. The reasoning of the contemporary legal politics was that in case there was a certain claim, an authorization procedure could easily transform into a case of litigation. The procedures in connection to patent rights did not only depend on the regulations in the field of litigation of the participating countries, but also the organization systems of the courts. This is the reason why I first elaborate on the different litigation systems in Chapter 5, touching upon these different relationships with the organization systems of the courts. Following this, I would also like to introduce the process of both types of procedures, pointing out especially those characteristics in these cases which stem from the basic idiosyncrasies of patent lawsuits.

3. THE METHODOLOGY OF THE RESEARCH

In order to achieve my goals, my essay is based on primary sources, the adjudication practices of the Patent Court. If one is to look at this by taking into account that the representation of the Patent Court could only be clearly seen after 1920, it can be deduced that the materials of lawsuits are limited by the time period of 1920 until 1949, the time this court was in effect.

Based on all this, the dissertation uses the lawsuit records of the Ministry of Industry's Archives found in the Hungarian National Archives as a primary source, and these are supported by different secondary sources. These records contain the remaining archives on the lawsuits of the Patent Court and the Patent Upper Court. During the historical examination of

the formation of the Patent Law and its radical amendments I also attempted to shed light on legislative debates on these enactments through the relevant printed matters of the Parliament.

The set of secondary sources contains various materials from both national and foreign authors from that and our time periods. Amongst the national authors of the age examined through this paper, I chose the works of György Hoff, Sándor Túry, Zsigmond Kósa, István Ladoméri Szmertnik, inter alia. By keeping in mind that there were almost no comprehensive monographs in this topic, so I also had great use of the articles and essays published in various issues of the periodicals of that era, for example the Jurisprudence Gazette, the Patent Gazette, the Hungarian Industry, the Industrial Law Review, the Hungarian Chemists Paper, the Hungarian Law and the Commercial Law. Although in the works of contemporary authors (György Csécsy, Jenő Bobrovsky, Endre Lontai) the practice of litigation between the two World Wars remain untouched, yet researches were conducted which could be applied to or were in connection to this field, and the results also proved useful during my research. Foreign legal development is elaborated upon by partly using the works of contemporary authors, such as Oren Bracha, Aaron Schwabach, Christine MacLeod and Graham Dutfield, or by means of such significant legal jurists of our time as Josef Kohler, Rudolf Klostermann, Paul von Beck-Managetta or Frank D. Prager.

I put special emphasis on the legal historical methodology of the dissertation during the application of the research procedures. Since the statements of this paper are based on judicial practices, the method of case-law processing was decisive during the research. I conducted the case-law processing via the methodology of thematic elaboration, so I did not put the emphasis on a few specific court decisions – and with that, its linear elaboration –, but rather on the abstract conclusions which could be derived from these. This made it possible to point out the role of these judicial practices in the field of legal development or legal stopgap.

The judicial practices and their results based on Patent Law were always put into an international context, and used the methods of comparative law to do so.

The peculiarity of the topic is that the evaluation of patent regulations can only be done by taking the economical and technical advancement of the age into account. In order to achieve this, I also used methods of economical history, technical history and legal sociology, but these only appear in the dissertation in such a measure that was necessary in order to adequately elaborate on the relevant matter.

4. NEW SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS OF THE DISSERTATION

The answers to the aforementioned questions can be divided around three major chapters, which elaborate on the judicial organization system, the pre-existing conditions of patentability and the process itself. Based on my research, I drew up the following answers to the questions I have already established at the beginning of this paper.

1. *Which were the historical antecedents of the first patent law?*

Due to the fact that patent regulations could reach across borders, I put the antecedents of the formation of the first Patent Law in an international context. Because of this, I examined the universal legal development of patent laws first, and the following can be deduced from my research. *First*, the regulation on protection already appeared in the 17th and 18th centuries, but these could only be understood as limitations of the privilege bestowal of the monarch. The contemporary patent systems were created in the 19th century, yet it cannot be a matter of debate that in countries where there were pre-existing regulations on this matter – for example, France or England –, this process went down considerably easier. *Second*, it became obvious by the 19th century that considering the financial conditions of patentability, there were no significant differences between the separate solutions. This observation resulted in two outcomes. *First*, parallel to the appearance of national legal regulations, the international regulation of patent rights became a reality almost instantly. *Second*, this international integration contained minimal requirements to the participating states mostly in the field of material rights. From all this, we can draw up the conclusion that the significant differences in the regulations of the separate nation states can be found in the procedural and organizational rules. This topic sentence is going to consequently return in the latter part of the paper in the topic of understanding of the declarations.

This meant for the Hungarian legal development of that era that the patent law which alternated the privileges in 1852 fit into this international tendency at the end of the 19th century. Due to this, the German, Austrian, English and French regulations were decisive during the Parliamentary debate of the first Patent Law.

2. *Based on the comprehension of that era, what was the reason behind the fact that patent offices were organised as Special Courts?*

As it was stated in the patent policies of the 19th century, the value of the patents about to be given out can be increased if the process was bound to some objective criteria. However, this

opinion can only become triumphant if the process is not entrusted to one of the departments of the Ministry of Commerce but to another, completely independent office. Apart from the theoretical axiom that absolutely stemmed from political impulse, there was another reason for the legislator to move on from the organizational solution that is fully integrated into the administrative institution system. This reason can be found in the correlation between patent procedures and the institution system. Since the law introduced a claiming system, which means that the inventional notifications cannot be examined *ex officio*. At the same time, by taking the viewpoint of industrial development into consideration, the government cannot stay indifferent in the matter of which notifications could obtain protection, quite the opposite, it is in the government's interests to decide that only those notifications should receive this protection where the legal conditions are available. This long-term interest in legal policies – which should be enforced even against the state itself – can only be realised during a claiming proceeding if there is an independent office which suggests sovereignty. These two group of reasons inclined the legislator to – by breaking up with the former practice – establish new departments for the adjudication of patent cases, and these were the Patent Office and the Patent Council.

3. *Why we cannot approach the first institutional solution of our Patent Law as an actual Special Court, and which tendencies influenced the aforementioned between the two World Wars?*

By examining the original text of our nation's patent law, I got to the conclusion that it did not establish a real Special Court, only a mixed institution which practiced judicial and administrative rights. The organizational and jurisdictional regulations may seem interesting, for we can encounter several solutions from nation states in the 19th and 20th centuries. The procedures in connection to patents and already given patents did not take place at the same establishment everywhere. This is why when we examine the Hungarian solution for the problems of organization, this international scale must be taken into account. We can draw the conclusion on the court's mixed legal status by putting g it on this scale, for judicial independence, or, to be more specific, disciplinary responsibility formed quite uniquely in connection to the Patent Office and the Patent Council. By examining the statuses of the judges of the Patent Office, they did not receive the same amount of assurance in the area of judicial independence as regular judges did so in spite of the fact that their judicial actions were undeniable, the Special Court aspect either did not predominate, or it was rather limited.

The process that was aimed at achieving the status of true Special Court can be depicted with two tendencies which implemented each other; the *first* one being the more efficient assurance of judicial independence, the *second* one was aimed at the termination of the “mixed” legal status.

In order to ensure the utmost independence for the patent judges, there were needs to *re-evaluate the relationship of the departments of declarations and judges, the abolition of the institution of silent partners, and the re-evaluation of the disciplinary responsibilities*. With the detailed depiction of these matters, I shall support the strengthening of the structure of Special Courts in my thesis, except for the expectations raised by international integration. In connection to this matter and the topic of the organizational structure of patent dispense, an abstract statement can be drawn up. Legal and engineering elements were both needed at the same time in patent lawsuits, and this came with the fact that judicial courts had to be organized to have an engineering member with an active presence. The public opinion on science during the Age of Dualism agreed upon the fact that a council built up of judges with both legal and engineering knowledge resulted in such a unique organizational formation that cannot be integrated into the system of common courts. Yet it was not the exclusive presence of a non-layman that justifies the fact that the Patent Courts of the Age of Dualism were organized as Special Courts, but the public observation that followed and didn't think that the new and special council system was compatible with the system of common courts.

4. *Regarding the financial prerequisites of the Patent office, how can we evaluate domestic judicial practice, and how could it adapt to the problems induced by technical development?*

According to our nation's Patent Law, all inventions with novelty and industrial marketability could have been patented. This observation may seem short-spoken and almost a rubber-like rule, yet it remained in effect in its original unchanged version for almost fifty years, and taking this into account, it raises the question of the role of actual judicial practice which gives the mandate actual content. I introduced the questions which were shaped by the actual judicial process in this framework, among many others the category of “engineering effect” which is the foundation of the definition of invention, the patent rights assessments of physical and chemical reactions, the patentability of procedural patents, chemical products, medications and agricultural plants. During the elaboration of these matters, I *marked the conscious and repeatable inventional activity* as the common point of the many ways the term

“invention” was defined in professional literature, which, in our country’s judicial practice, was established as the *manifestation and orientation of engineering effect*. Because of this, our judicial practice basically included the activities of the inventors into the very definition of invention, and thus it allowed the official examination of such activities. More to this, a phrase of the 2nd act of 1969, the segment on “progressive effect, engineering aspect” stemmed from this judicial understanding, and also the phrase “based on inventional activity” of our Patent Law currently in effect.

There was a significant judicial progress not only in the understanding of the concept of invention, but also in the field of novelty and novelty impairing. So in the case of novelty impairing printed matters, it can be stated that the court gave the legislative mandate such an understating that the emphasis was *not on the recognition of the printed matter, but whether or not the paper undoubtedly contains all relevant data necessary for a professional expert to use the invention in an industrial fashion*. This already gives way for the appearance of the category of professional expert, which can be considered as a result of our judicial practice. Apart from all these, both the matter of putting a new invention into practice and a pre-existing patent as a novelty-impairing factor were provided with such a context by the court that ensured the long-term and predictable adjudication.

5. *In view of the 1st Act of 1911, how can we evaluate the patent method? Which methodical questions meant diverging from the rules of the 1st Act of 1911, and how did that manifest in judicial practice?*

Besides the mandates in the field of material law – which helped the legal development role of the practice to unfold – the procedural declarations were looked at from a new angle. The principle that consequently returns in my dissertation is such a unique feature of universal legal development which states that the solutions of the different nation states do not show these differences in the field of material law, but by looking at the matters of organizational and procedural law. I pointed out two phenomena during the development of the procedural rules of Hungary. *First* I vindicated that in the matters of procedures, our nation’s practices followed the English system of claiming, which resulted in observable “sampling differences” between the material and organizational and the procedural mandates of the law. It is undeniable that the pre-existing conditions of patents were the same in our country as they were in England, however, in an organizational sense, the English system did not follow the German system of Special Courts. It is understandable that this was one of the foundations of

the English claiming procedure. Opposite to this, Hungary took over the English system, and attempted to enforce the rules in the German system of Special Courts. The so-called pre-examination system of Germany required an active court and detailed procedural rules, yet in England, the claiming system settled for the legal recording of the guidelines. To sum it all up, the material and organizational rules of the German-Austrian system manifested in a rather tight-lipped English type of procedure, which resulted in serious problems in the application of laws. Second, the background material of patent procedures was the Civil Procedures Act, which was only codified after the Patent Law came into effect. The 1st Act of 1911 forgot to regulate patent procedures as special procedures, which resulted in that the declarations of the Civil Procedures Act had to be applied with some discrepancies according to some of the Paragraphs of the Patent Law.

This legislative solution influenced the practices of that age, so that in contrast with the mandates of material rights, the court was not looking for “*the intentions of the legislator*”, but attempted to predicate such an understanding to the declarations of the Civil Procedures Act that can at least ensure the legal proceeding of a patent procedure. This did not occur simply because the patent procedures had their own unique features, but also because the Civil Procedures Act used a different set of concepts. In this sense, the common legal development role of the judicial practice gained an even greater value, for the decisions in some basic questions of procedural law, for example the matters of malicious claims, the understanding of demand points, the annulations of a claim, the application of the rules of appeal, were usually founded upon the principles shaped by judicial practices.

Iktatószám: DEENKÉTK/334/2014.
Tételszám:
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Papp László
Neptun kód: GJ4HTQ
Doktori Iskola: Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10035574

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (10)

1. **Papp L.:** Út az egységes szabadalmi oltalom és az Egységes Szabadalmi Bíróság felé.
Miskolci jogi szle. 9 (1), 134-147, 2014. ISSN: 1788-0386.
2. **Papp L.:** Mérföldkövek a szabadalmi jog egyetemes fejlődésében a XIX. század végéig
Iparr jogvédelmi és szerzői jogi szle. 118 (5), 42-59, 2013. ISSN: 1587-5563.
3. **Papp L.:** Polgári perrendtartás a szabadalmi jogban.
In: A polgári peres eljárás történeti fejlődése Magyarországon. Szerk.: Antal Tamás, Balogh Elemér, Bató Szilvia, Beke-Martos Judit, Béli Gábor, Herger Csabáné, Homoki-Nagy Mária, Horváth Attila, Jakab Éva, Koncz Ibolya Katalin, Korsós-né Delacasse Krisztina, Máthé Gábor, Nagy Janika Theodóra, Papp László, P. Szabó Béla, Ruszoly József, Stipta István, Völgyesi Levente ; szerk. Homoki-Nagy Mária, Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Szeged, 189-195, 2013. ISBN: 9789633062272
4. **Papp, L.:** The Institutional frameworks of Legal Debates in the Field of Industrial Law Especially the Solutions During the Age of Dualism and the Horthy Era
In: Geistiges Eigentum und Urheberrecht aus der historischen Perspektive. Ed. Thomas Gegen, Görög Márta, Heinz Haller, Jakab Éva, Claudia Lydorf, Mezei Péter, Molnár István, Nótári Tamás, Orosz Nóra Natália, Papp László, Tattay Levente, Végő Zoltán, Vida Sándor, Pólay Elemér Alapítvány, Szeged, 119-125, 2013. ISBN: 9786155300196

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

5. **Papp L.**: Magyarország és az Iparjogvédelmi Unió a XX. század első évtizedeiben.
Iparjogvédelmi és szerzői jogi szemle. 117 (4), 59-73, 2012. ISSN: 1587-5563.
6. **Papp L.**: A feltaláló jogállása az első magyar szabadalmi törvényben.
Pro futuro. 2 (2), 19-33, 2012. ISSN: 2063-1987.
7. **Papp L.**: Osztrák törekvések a hazai szabadalomügy terén és egy elfelejtett törvényjavaslat.
Profectus in Litteris. 3, 229-237, 2012. ISSN: 2062-1469.
8. **Papp L.**: A találmány fogalmának értelmezési kerete a XX. század első harmadában.
Profectus in Litteris. 2, 261-268, 2010. ISSN: 2062-1469.
9. **Papp L.**: Adalékok a szabadalmi eljáráshoz Magyarországon, az első szabadalmi törvény megszületéséig.
Studia juvenum. , 257-264, 2009. ISSN: 1789-9060.
10. **Papp L.**: Szabadalmi jogalkotás a XIX. században az első szabadalmi törvény megszületéséig.
Collega. 13, 69-72, 2009. ISSN: 1417-8079.

További Közlemények

Folyóiratcikkek, tanulmányok (19)

11. **Papp L.**: The concepts of autonomus local governments and their different forms of appearances in the traditions of our national public law.
Journal on European History of Law. 3 (1), 62-65, 2012. ISSN: 2042-6402.
12. **Papp L.**: Az önkormányzatiság vázlatos áttekintése, különös tekintettel a hosszú 19. század alkotmányos megoldásaira.
De iurisprudentia et iure publico. 6 (1-2), 1-11, 2012. ISSN: 1789-0446.
13. Babják I., Hajdú J., Megyeri-Páiffi Z., **Papp L.**, Siska K., Újvári E.: Ünnepi kötet Ruszoly József 70. születésnapja tiszteletére.
Jogelméleti szemle. 1, 73-138, 2012. ISSN: 1588-080X.
(gond. Balogh Elemér és Homoki-Nagy Mária. - Emlékkönyv Dr. Ruszoly József egyetemi tanár 70. születésnapjára. Szeged : SZTE ÁJK Tud. Biz., 2010, 1016 p. ISBN: 9789639927209)
14. **Papp L.**: Az önkormányzatosság vázlatos áttekintése, különös tekintettel a hosszú 19. század alkotmányos megoldásaira.
De iurisprudentia et iure publico. 1-2, 11 p., 2012. ISSN: 1789-0446.
15. **Papp L.**: A modern bünvádi per lefolyása, az elsőfokú eljárás az 1896:XXXIII tc. alapján.
In: Jogtörténeti munkafüzet II. Írták: Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 29-36, 2011. ISBN: 9789633180556
16. **Papp L.**: A király nélküli alkotmányos királyság államberendezkedésének jogforrásai, a kormányzó jogkörének szabályozása, kibővítése (1920:1 tc. és kiegészítései).
In: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Írták: Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 34-38, 2011. ISBN: 9789633181843
17. **Papp L.**: A modern polgári per lefolyása, az elsőfokú eljárás az 1911:1 tc. alapján.
In: Jogtörténeti munkafüzet II. Szűcs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Páiffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 21-28, 2011.

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

18. **Papp L.**: Az 1848-as áprilisi törvények polgári államszervezetet megteremtő cikkelyei.
In: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 14-18, 2011.
19. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffi Z., **Papp L.**: Jogtörténeti munkafüzet II.. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 60 p., 2011. ISBN: 9789633180556
20. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffi Z., **Papp L.**: Alkotmánytörténeti munkafüzet. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 67 p., 2011. ISBN: 9789633181843
21. **Papp L.**: A kiegyezés előkészítése, alkotmányjogi és jogforrási kérdései.
In: Jogtörténeti munkafüzet I. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 49-58, 2010. ISBN: 9789633180556
22. **Papp L.**: Az 1848-as áprilisi törvények polgári államszervezetet megteremtő cikkelyei.
In: Jogtörténeti munkafüzet I. Írták: Szücs Lászlóné Siska Katalin, Megyeri-Pálffi Zoltán, Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 43-48, 2010. ISBN: 9789633180556
23. Szücs L.S.K., Megyeri-Pálffi Z., **Papp L.**: Jogtörténeti munkafüzet I.. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 59 p., 2010. ISBN: 9789633180556
24. Balogh J., Megyeri-Pálffi Z., **Papp L.**, Szabó B., Siska K.: Előadások a magyar alkotmánytörténet köréből: Tansegédlet joghallgatók számára. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 104 p., 2010. ISBN: 9789633180846
25. Balogh J., Megyeri-Pálffi Z., **Papp L.**, Szabó B., Siska K.: Előadások a magyar alkotmány- és közigazgatástörténet köréből I.: Tansegédlet az igazgatásszervező hallgatók számára. Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 92 p., 2010. ISBN: 9789633180839
26. **Papp L.**: Az alkotmányozás megjelenése: A modern állam alapelvei és jelentőségük : a polgári államhatalom 1848/49-ben.
In: Előadások a magyar alkotmány- és közigazgatástörténet köréből I. : tansegédlet az igazgatásszervező hallgatók számára. Szerk.: Judit ... et al., szerk. Papp László, Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen, 78-83, 2010. ISBN: 9789633180839
27. **Papp L.**: Új büntetőjogi iránzatok a századfordulón: A kriminálantropológia megjelenése Magyarországon.
Jogtörténeti szle. 4, 40-44, 2008. ISSN: 0237-7284.

DEBRECENI EGYETEM
EGYETEMI ÉS NEMZETI KÖNYVTÁR
PUBLIKÁCIÓK

28. **Papp L.**: Az emberi élet és épség elleni bűncselekmények a Debreceni Ítéletábrán 1920-1925 között.
In: A Debreceni Egyetem Tehetségdonozó Programjának II. konferenciája : tanulmányok.
Szerk.: Balogh László, Mező Ferenc, Tóth László, Debreceni Egyetem, Debrecen, 319-327, 2006.
29. **Papp L.**: Angolszász büntetőeljárás gyökerei.
Jogtörténeli szle. 1, 94-95, 2006. ISSN: 0237-7284.
(ismertett mű : John H. Langbein : The Origins of Adversary Criminal Trial. Oxford University Press, 2003, 376 ISBN: 0199258880)

A DEENK a Jelölt által az IDEa Tudósterbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudománymetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2014.10.14.

